

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Széchenyi-terem, a hidkaputól kimenet balra a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délel. Ára évnegyedre 3 ft. 6. Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ör 7 kr., 2-ör 6 kr., 3-ör 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

A „nyiltér” cikkek sora után 30 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czímzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Kőszepes, STEIN J. könyvkereskedése.

A megyegyűlés szerkezete.

II.

Véleményem szerint a megyei életben, mint a nemzet legromlatlanabb közvéleménye fészke, hogy ezen minőségét továbbra is megtarthassa, tért kell adni a megyei értelmiség véleményezésének és vitatkozásának, meg kell tehát adnia minden képes tehetségnek a szabad vélekedés és indítványozás jogát; másfelől a megyének, mint hatóságának birnia kell az őt illető s a törvényekben körvonalozott megyei és statutorius jog körében határozó joggal, de ezen jog gyakorolhatására szűkebb körű testület kívánatik, mint a mennyi szükséges és czélszerű a véleményezés és indítványozás jogának gyakorlására.

E szerint a megyegyűlésnek két tulajdont kell magában egyesíteni: egyik, hogy az a valódi és nem mesterkelt közvéleményt tüntesse fel; másik, hogy, mint hatóság, a hatósági jogokat az illő számra korlátolt hatósági testületek kellő szabatoságával gyakorolhassa és végezhesse.

A megye ellenörködő gyűlés, s hogy e joggyakorlatnál a szükséges közvéleményt fejezze ki, nem birhat az areopagok korlátolt és zárt számával, de a megye egyszersmind statumokat alkotó, megyei budgetet kiszámító, némi ügyekben, mint a székterés esete, bírásokodó, a megyei ügyeket illető tárgyakban a kormány intézkedéseit végrehajtató, a törvényt sértő intézkedések ellen reclamationalis joggal bír, s mindezen kívül a megye minden oeconomicus ügyeit, a tisztviselő, bírók magaviseletét, intéző felügyelő s jutalmazó és büntető testület, a mely kötelezéseket azon széles személyzeti alapon vinni nem lehet, a mely alapot a megye előbbi teendői, u. m. a tisztek, bírók ellenörzése s a szabad véleményezés által a közvélemény érlükttetésének fenntartása — igényelnek.

Következőleg a megyének két tulajdont kell magában egyesíteni, hogy kettős feladatának megfelelően, széles körű tanácskozási képességgel kell birnia, mint egy kellőleg népes meetingnek, s képességgel kell birnia arra, hogy eldöntő szavazata kivethető, határozata, ítélete, intézkedése tiszta átlátszó és szabatos legyen, a mely joggyakorlata areopagszerűen korlátolt létszámot igényel.

Ehez képest a megyegyűlés jogosult tényleg föl kell osztani, mint föl voltak régen osztva törvényszékeinknél a táblabírók: határozó szavazattal és tanácskozó szavazattal bírókra.

Ekkor lehet oly megyeéletünk, mely a közvéleményt is biztosan kifejezi, s melylyel egyszersmind a megyét helyesen kormányozni is lehet.

Ezen eszme kivételre nézve ilyen forma pontozatokat látnék czélszerűnek a hozandó törvényczikk §-ai közé illesztetni:

A megyegyűlés tagjai s beosztásuk.

1. §. A megyegyűlésnek tagja nemzet- és valláskülönbőség nélkül minden oly honpolgár, a ki a) legalább is 25 forint egyenes adót évenként a megye területén fekvő birtoka vagy üzlete után fizet, s a törvényes életkort elérte.

Szülei, gyermekek s testvérek közt megosztatlanul használt birtok vagy üzlet után, a mennyiben a birtok vagy üzlet adója a fennebbi censust üti, míg a birtok vagy üzlet fel nem oszlik — a közgyűlésben való személyes részvétel joga a család legélesebb férfi tagját illeti, ennek akár erkölcsi, akár phisicai képtelensége esetében az utána következőt, minde-nyikre nézve fennmaradván feltételül, hogy törvényes életkoruak legyenek.

Ha valamely törvényhatóságban (ilyen pedig lehet) a huszonöt forint adót fizetők létszáma huszra nem menne fel, akkor a 24—23 s így alábbi census vétetik alapul, míg a kívánt létszám kitélik (minthogy egy categoriából legalább is 20 tagnak jelen kell lenni az alább kivethető okból).

b) A közgyűlés tagja censusra való tekintet nélkül mindenki, a ki a jogtudományokból a bírói vagy ügyvédi vizsgát sikerrel állotta ki, ide értetvén azok is, a kik régebben a királyi táblán a tiszteletbeli vagy ügyvédi s a megyegyűlések előtt a táblabírói vizsgát szintén sikerrel állották ki, ugyszintén a kik megyei vagy országos alkotmányos hivatalokat viseltek

— megkivántatván alaptörvényeink értelmében, hogy a megyében bármely kevés fekvő birtokuk legyen.

Okleveles orvosok, mérnökök, gyógyszerészek, tudorok, akadémiai művészek és a magyar tudós társaság tagjai azon törvényhatóságban, hol állandóan laknak, szintén ezen categoriába számíttatnak.

c) Tagjai s illetőleg elnökei és referensei a közgyűlésnek, a törvényhatóságok cardinalis tisztviselői, az alsóbb tisztviselők csak annyi részben jogosultak, a mennyiben valamelyik categoriába birtok vagy észbeli tulajdonoknál, vagy mngválasztásnál fogva beesnek.

d) Végül tagjai a közgyűlésnek az egyes községekben lakó kis birtokú nép küldöttei.

Minden község, melynek lélekszáma eze- ren alól áll, küld egy képviselőt, ezeken felül két ezerig kettőt és így tovább. A községi nép képviselői általános szavazattal választatnak.

2. §. A ki az 1-ső §-ban az a) és b) alatt jelzett tulajdonokat magában egyesíti, tetszésétől függ, hogy magát melyik categoriába jegeztesse be, úgy az is, hogy a nép által törtenhető megválasztását elfogadva, mint a kisbirtokosság küldöttje legyen jelen.

Osztozatlan családban, ha a családfő magát a b) osztályba soroztatja, vagy a c), vagy d) osztály alapján válik jogosultá, az a) osztályban a család utána következő, érett koru tagja veend részt.

3. §. A megyegyűlés áll két testületből, u. m. a) tanácskozó és b) határozó testületből, azaz: olyakból, a kik csak a tanácskozás és indítványozás jogával bírnak eldöntő szavazat nélkül, és olyanokból, a kik egyszersmind döntő szavazattal bírnak.

4. §. A gyűlés következőleg alakítja meg önmagát:

a) Azok, a kik az 1-ső § a) pontja szerint, úgy szintén a kik a b) s végre a kik a d) pontban körülírott categoriákhoz tartoznak, külön három curiára oszlanak fel, s három külön szavazó bizottság előtt megválasztanak magok közül 20—20 tagot.

b) Ezen így megválasztott hatvan egyén képezi a megye határozó testületét, mint a mely a többivel közös tanácskozási és indítványozási jog mellett a többiek bizalma által reá ruházott döntő szavazat jogát s ennek alapján a megyegyűlés törvényszabta jogait gyakorolja. Az elnök az enuntiationál ezeknek nyilatkozata, vagy kétely esetében szavazata alapján határozza meg a feltett kérdések mellett többséget.

c) A határozó testület, a cardinalis tisztviselőkké (kik szintén döntő szavazattal bírnak, legutoljára szavazván) a zoldasztal körül közvetlenül foglalnak helyet, a tanácskozási szavazattal bírók pedig a hallgatóságot külön választó sorompókon belül a zoldasztal környezetében, oly elrendezéssel, hogy a határozótestület illőleg elkülönítve tünhessék fel.

5. §. A gyűlés határozó testületét három évre választatik, újabb választás történhetvén időközben is az illető curiák által, a melyik curiából megválasztott valamely határozó tag vagy köz-, vagy megyei hivatalra lépnek időközben, vagy azon tulajdonokat elvesztené, melyek alapján egyik vagy másik osztályban helyet foglalt, vagy ha büntény miatt elítéltetik, vagy vesztegetés avagy elmeromlás miatt gyámok alá került.

A három év teltével kilépendő tagok, újra megválaszthatók.

A gyűlés többi categoriába eső egyéniségek alkalomról alkalomra beiratják magokat, a mint az illetékességre kijelölt tulajdonokhoz jutnak.

A fennpontozott eszméknek a megyei testület szervezésénél történendő alkalmazása, képessé teszi a megyét, hogy úgy azon feladatnak megfelelően, melyet a közélet pezsgő élénksége s a közszellem és közvélemény szabad és megvesztegetetlen fejlődése követelnek attól, valamint annak, hogy a megye, mint alkotó, rendező, intézkedő s ítélő testület teendőit szabatosan s zaj- és zavarok nélkül végezhesse.

És magában az általam felállított alapsz- mében nincs semmi újítás, s analogiákat ős bírósági és tisztségi szerkezetünkben bírnak, s az eszme gyakorlatiasságát huzamos tapasztalat igazolja.

Erdélyben ugyanis a mint fennebb futó-

lag emlitém, a megyei törvényszékek rendes bírái a derék és vice székbírók megválasztat- tak; mind a mellett a törvényszékeknek tagjai voltak a táblabírók s tiszteletbeli jegyzők, a kik úgy a törvényszéki, mint a rendes tisztségi ül- seken is jelenlehetek s tanácskozó szavazattal bírtak, a döntő szavazat csak a törvényszék vagy tisztség rendes tagjait illetvén akkor, mid- ön ezek a tanácskozási képes számmal vol- tak jelen. Ezen szám hiányzása esetében az elnök jogában állott a táblabírók vagy tiszte- letbeli jegyzők közül a hiányzó bíró helyett azon ülésre valakit helyettesíteni. Magyarorszá- g intézményében pedig a táblabírói bírásokodás rendszerében ezen eszme még szélesebb alak- ban benne volt.

Ugyanezen analogia megvolt a törvényes királyi táblán is, ez is két testületből állott, u. m. rendes és számszeletti bírókból, az előb- bieket döntő, az utóbbiak tanácskozó szavazattal bírtak.

Nem mondtam e szerint semmi új esz- mét, csak a megyék oly keletlenségire nézve, melyek töle forumszerű vagy hatósági hatás- kört igényelnek, vélem alkalmazandónak a fo- rumoknál s tisztségi hatóságoknál sikerrel foly- tatott gyakorlatot, hogy ezáltal a megye azon kettős kívánatnak megfeleljen, melyet első cik- kemben kifejtettem.

Minden más módozat, melyet ekkor a megyék új szervezésére nézve indítványoztak, a megyei társadalom egyik vagy másik réte- gére nézve kisebb vagy nagyobb mérvben prae- judicious; de ezen szerkezet ellen senkinek sem lehet ellenvetése, mert itt az értelmiség és nép mulhatlan és kellőleg ellensúlyozó be- folyást gyakorolnak a megyei ügykezelésnél, s e mellett a praesidium biztosan tarthatja fenn a tanácskozási rendet s az illetékesek átlátszó véleményezésén alapíthatja enuntiationót.

Ezenfelül ily rendszerben nincs semmi mesterkéltetés, kivetele könnyű és természetes, s ha valaki tán azon ellenvetést tenné, hogy ezen eszme szerint a nagyobb törvényhatósá- gok megyegyűlésében négy—öttszáz ember birna legalább is tanácskozó befolyással, arra nézve ki kell jelentenem, hogy én ebben látom ép- pen azon eszme üdvös voltát a közszellem ébe- ren tartására s a parlamentáris képesség fej- lesztésére. A monstre-meetingekre ezerek gyűl- nek össze, s ha e gyűléseket, melyek nálunk nem alkalmazhatók, ki akarjuk kerülni, oly tör- vényes tért kell kimutatnunk, a hol társadal- munk minden rétege elmondhassa jogos néze- teit, panaszait, a hol a természet anyakebelé- ből kinövő közvélemény illő határokig kifejez- hesse önmagát, hogy abból az irodalom és tör- vényhozás alapos okulást merítsen a legsürge- több teendők irányára és gyakorlatiasságára nézve.

1861-ben székelyföldön oly népes megye- bizottmányokat alakítottunk, hogy sokhelyütt a tagok száma ezeken is felül ment, s bárha ak- kor a döntő és consultáló szavazatokra elkülöní- tése a biztosabb határozhatóság érdekében nem volt alkalmazva, mind a mellett a bizottmány tanácskozásai kellő renddel s nyugodtsággal folytak, miért aggódnánk tehát jövőre a joga- sultak jelentékeny létszáma felett, kivált ha a megyének, mint a közvélemény fészke, s to- vábbá, mint hatóságának jogosult tényleg kör- vonaloztuk, s illetőleg elkülönítettük?

Ezenfelül azt is meg kell fontolni, a mire a hosszas tapasztalat tanít, hogy a megye ter- mei a legnagyobb jogosultság eseteiben is, in- kább a tisztválasztások alkalmával szoktak meg- telni, s a mióta a közös áldozat sulya mind- nyajunkra nehezedett, a nobile officiumok iránti bizalom annyira csökkent, hogy a jogosultak nagy létszáma miatt aggódnunk éppen nem le- het, sőt éppen a jogosultságnak kiválólag az intelligens rétegekre való széles alapu kiter- jesztése által kell arra hatnunk, hogy a nobile officiumok iránt hanyatló lelkesedést újból föl- ébresztjük.

Missilis levél.

Öcsém-uramnak ott a városban persze igen könnyű megírni nyakamra a sürgető leveleket, hogy malomtalpomon elkomiszdobányozott gondolataimat papírra tegyem s még rá fizessem az öt kr postab- ért is. Nekem azonban kezd unalmassá válni a hírlapi nyilvánosság dicsősége, általában nekem semmi sem tetszik a mai világban, még a dicsősé-

get is sülsék meg. Jönnek rám harmadik, negye- dik, tizedik faluból, ezénámak, zabomat felfaltják, pujkámat, ruczámat, kappanaimat megeszik, cu- pán azon kíváncsiság miatt, hogy megtudhassák: én vagyok-e a falusi diplomata? De hát mit ér az embereknek tudni azt, a mire nincsen szükség. Boszant a nőies kíváncsiság, kivált ha szemám, pujkáim s kappanaim halálába kerül.

Én szeretem ha hozzám jönnek névnapozni, követ- és tisztválasztáskor mindig nyitva volt ka- pum minden kortes előtt, s a nemes atyafiaktól, a kik ingyen fáradoztak a haza dolgában, nem sajnáltam sem boromat sem berbecsem húsát; de azért eddig soha senki sem evett ivott ki holmim- ből, hogy meg tudja: ki vagyok? A ki nem tudja ki vagyok, mi köze velem? most jön hozzám lo- vastól, szekereztől, mikor még leányom sincsen már!!

Aztán végre is a bolondok házába kerültem-e, hogy midőn egész komolysággal beszélek, s hazá- mat siratom, a publicum nevet kétségbeesett hazá- ságomon?

Még szakácsné is beleelegedett a politiká- ba, s azt mondá, hogy a falusi diplomata ozikkeit tartják távol Erdélytől a cholera? Ugyan miféle vitz akar ez lenni? Csak nem hiában mondotta a nagy és halhatatlan Petőfi: „száz szolgáló!”

Denique belefáradtam e papírszárad dicsősé- gébe, ez okból most nem hírlaki cikket s nem is postán, hanem ezen missilis levelem s expresse Miklós cigánytól küldöm egy kosár szőlővel az új termésből.

Nem tudom, tud-e uram-öcsém cigányul be- szélni, mert ez esetben Miklós cigány elbeszélne, hogy minő faju szőlőket küldöttém, de mivel a cigány nyelvbeni jártasságáról nem vagyok bizo- nyos, azért mindenik gerezdre egy czédulát kötöt- tem. Igen, mert tudnia kell uram-öcsémnek, hogy ez a kutya cigány nem akar többé magyarul be- szélni. Valóságos nemzetiségi revolutió tütt ki há- zamnál. Kocsisom levelette s a szürke magyarkát s nadragót, s harisnyát, hosszú inget, s kivülről ki- hasított csizmát visel, hadd hasítanak ki az ebattá- nak belülről is a csizmáját. Egy hét óta egy szót sem szól magyar nyelven, pedig anyja magyar leány, s ő maga korcs. A napokban a szakácsné plane tótl kezdett beszélni, s csak úgy tudtam magyarra fordítani nyelvét, hogy magyarul szájba vágтам.

Végre aztán elé áll Miklós cigány s kezd velem cigányul beszélni. Megpálcóztam volna a gazembert, de el van véve a domiale forum joga, s végre is azt mondja a kutya, hogy ő is ott volt mint kontorás, a hol törvényt hoztak a nyelvek egyenjoguságáról. Hát disputálják-e velők, vagy verekedjem? Tudok olábul, cigányul, németül, diákul. Jól van, így beszélek hát, hanem engedjen meg nekem századunk civilizatioja, eddig is beszél- tem én nyelvökön olyanokkal, a kik nyelvemet nem értették, hanem hogy olyanokkal, a kik nyelvemet értik, miért kell nekem beszélnem az ők, s nem nekik az én nyelvemen? ezt nem értem, és ez engem oly végtelenségig elkészerített és felboszan- tott, hogy ez az utolsó szőlőterményem, a melyből küldök öcsém-uramnak.

Szőlőhegyem tetejében ott van őseim kriptája, alatta ételek apám mint becsületes, és a nép által is becsült magyar emberek; s úgy költöztek oda fel a sirba, hogy rosz emlékezetet nem hagytak magok után. Ezen malomtalpom, melyről írom leve- lemet, osztá jótanácsait apám, nagyapám s szüle- apám a hozzá folyamodó népnek, minden viszályát a falusiaknak kiegyenlítettük itt, veszekedve jöttek s barátságosan távoztak, ezen malomtalpom folyó békebíróaságtól soha egy pör sem föbbebetetett, szerettük ezt a népet, az is igen minket; de vége! bár mennyi szép emlék köt e helyhez, a hol csa- ládomnak élete napról napra leforgott, el kell hagy- nom, el kell zárndokolnom és fészkeemből, kiadom árendába jószágomat, s megyek lakni Pestre, vagy ha ott is kénytelen leszek minden ember nyelvén beszélni, megyek Párisba, hol az ország elég erős saját francia nyelvén kormányozni az Elzászban lakó német, Bretagneban lakó angol, Provenceben lakó olasz stb. néptörzseket, s kivinni, hogy Fran- cziaország nyelvét mindenki megértse, a ki ott akar élni, azon status-elyhez képest „si fueris Ro- mae, romano vivito more.”

Mi még annyit sem kívántunk soha, mi az apró népek nyelvén érintkezünk velők, ha nem tudtak magyarul; de hogy a kik ismerik nyelvün- ket, mégis arra kényszerítene, hogy mi használ- juk az ők nyelvöket, s ők nem a miénket, ez há- borító!

Hanem aztán elénekleműen is ennek a népnek azt a régi népdalt:

Megérem még azt az időt,
Sirva járok, kelsz kapom előtt,
Megfogod a kapu fáját
Ugy siratod a gazdáját!

Ha nem tudák ők megbecsülni a becsületes vendégszerető magyar nemes embert, kinek házáat soha sem hagyták el az éhezők és koldusok segély nélkül, kinek hitelt volt a felszoritottnak, védelme a megtámadottnak; jól van, éljenek azokkal, a kik kivesszik börtükből, a mit kölcsön adnak.

Pénzünkkel, mely a nép által gyűlt s hozzá tért legnagyobb részben vissza, gazdagítsuk a francziát, németet. Ha kínosak teszik reánk nézve, hogy küzdek éljünk, megfogjuk becsülni mások azon pénzünkért, melylyel eddig örömet segítettünk rajtuk! Földünk aztán nem lesz kénytelen nyelvmester lenni, az némán fog állani köztetek s eltart és táplál a távolban is bennünket. Meglásátok, hogy ha a magyar nemesség elvonulásával Erdélynek 15-16 millió forintja Pestre vagy Párisba kerekedik: miféle nyelven fogtok akkor beszélteni itthon!

Próbálja meg uram-úcsém Miklós cigányt. Ugye lám, még bagót sem kér magyarul, hanem csonka újjával mutat a póköladára? Azt mondja: betanították őt, hogy mi fog azzal történni, ki a magyar urakkal más nyelven beszél, mint saját anyanyelvén. Nincs élő teremtés, a ki kiverhesse a vén dáde fejéből, hogy mi helyt anyanyelvén kívül másnak nyelven beszél magyar urral, azonnal jönnek a finácokok s kivágják nyelvét töstőből.

Ily ekkeseredésben hogyan kívánhatja uram-úcsém, hogy hirlapjába vagy egy cikket tudjak írni?

Egy falusi diplomata.

Pest, oct. 8. 1866.

Hazánkban a politikával s a politikai tervekkel bíbelődő emberek közül egy sines, kinek a közigazgatási események óta komoly aggodalmi ne lettek volna. És habár a kormány sok tekintetben tétlennek mutatkozik, s habár sokszor úgy tetszik, hogy könnyelmű gondtalanság vagy cynikus semmittevés ütött tanyát az intéző férfiak környezetében, bátran elmondhatjuk, hogy a gond és aggodalom perczig sem hagyja nyugton a szeptemberi manifestum szerzőit. Előbb hosszasan s behatólag tanácskoztak a magyar kormány férfival, most alkalmat adnak, hogy itt-ott az örökös tartományok képviselői okoskodjanak, s fel kell tennünk, hogy józan kormányvezetők inuen is, onnan is beszésszedik, a mit hasznosnak gondolnak.

Az ember hajlandó mindig maga mellett képzelni az igazságot, Skene ur vagy báró Tinti épp úgy, mint Csengeri vagy gróf Andrászi, s pedig hogy ezek mily távol állanak egymástól, senkinek sem kell magyarázni.

Az 1861-dik évi feliratok minden józan és becsületes emberre azon hatást teszik: Ez így van; ez jól van, ez az igazság!

Erre jön a februári patens hitvallóinak öt év alatt tökéletesen megbukott rendszere.

Erre jön az 1865-diki felirat: Ez már még tisztább, még ragyogóbb igazság!

Még sem engednek! Jön a közigazgatási csata, elvész az ifjuság disze, virága, a sok millió; erre jön a béke, mely által jogokat, országot vesz a kormány — ott a 15-ös bizottmány munkálata s az argumentatio, mégis — mégis mind kévám!

Ily körülmények közt a magyar államférfiak állása bizony, mondom, nem irigyendő sine cura! de hol a csökkönöség fő oka? Valóban mindez megfoghatlan...

A „Pesti Napló” legújabb számai egyikében báró Kemény Zsigmond egy columbus-tojás-féle egységet, de igen talpra esett indítványt tesz, hogy t. i. ő felsége nevezzen ki magyar miniszteriumot, s ez elfogadván kiindulási pontul a 15-ös bizottmány munkálatait, terjessze azonnal az üzenetbevitendő országgyűlés elébe.

Ennél czelszerűbbet bajosan lehetne ajánlani; ez többet ér, mint a hadsereg bármiféle berendezése, öltöztetése, s a legpírosabb és legbővebb bugyogóba öltöztetett hadseregnél, s Poroszország és Amerika minden gyorspuskájánál és hadmiveteleinél többet fog érni a birodalom népeinek kielégítése, jókedve és nyugalma.

Néha úgy tetszik, mintha színházba lennének, hol egymásután több darabokat adnak elő, alkotmányosodt, katonásodt, de bármily drágán fizet a közönség, az előadások mind rosszul futnak; természetesen, hogy a színpalak megett intéző gépészeket nem igen látjuk, s nem igen ismerjük — de azért mind végig nem maradhatnak rejte a közönség előtt, a sok rossz előadás után rendszerint aztán a bukás következik.

Ausztriának csak egy biztos utja van, az alkotmányosság. Erre legczelszerűbb eszköz a báró Kemény Zsigmond terve.

A színházi játéknak, a félrendszabályoknak, a himezés, hámozás, halogatás, vonakodásnak ideje régebben lejárt!

A közlebbi napokban elhatározó lépéseket várnak a kormánytól. Ministerium, országgyűlés, leirat, mely követelő, rosszaszó, s hívogató és biztató akar lenni egyszermind.

És míg az idő, mely alatt Austria sok tekintetben igazithatta, rendezhette volna belügyeit, gyors léptekkel mulik, az alatt a keleti kérdés teljes hatalmával nyomul előtérbe, s ennek fénye majd más színben fogja mutatni azon tárgyakat, melyeket jelenleg igen sokan látni sem akarnak.

R. L.

Lapszemle.

A „Pesti Napló” néhány számán át tájékoztató cikket hozott közlebből szerkesztője b. Kemény Zsigmond szelleműs tollából.

Lapunk tere nem engedi e cikkek teljes recapitulációját, azonban az ötödik cikket, mely az előbbiek corollariumának látszik, sietünk közreadni, mint a mely a Deák-párt közegének a magyar ministerium és 15-ös bizottmány irányában nézetét a legilletékesebb toll által fejezi ki.

Az említett cikket itt következik: Meg vagyunk győződve, hogy azon körülmények közt, melyeket közlebbi cikkeinkben említeni alkalmunk volt, legczelszerűbb eljárás az volna, ha a 15-ös bizottmány munkálata az élébe tűzött tárgyalás alól kivételnek; de úgy, hogy ez által ne sértessék meg a törvényesség, sőt a kedélyeket felvillanyozó elégtételt nyerjen és a bizodalmat, mely meg van ingatva, helyreállítsa.

Arra czélunk, hogy neveztessek ki a ministerium, és az a 15-ös bizottmány munkálatait magáévé válván: terjessze változatlanul és rögtön az országgyűlés elébe, annak el- vagy el nem fogadását — mint bizodalmi kérdést — függesszén fel állását.

Ha ekkor a ministerium többségben marad, s a válság ez által el van már távolítva, a legközelebbi teendője legyen, részletesen formulálni azon fölveket, melyek az albizottmány által kijelöltetnek, alkalmazását és corollariumait; mely azután, mint kormányjavaslat, a rendes uton országgyűlési tárgyalás alá bocsátatik, mert elfogadatatárról már a vázlat feletti szavazás is elég kezességet nyújtott, feltéve, hogy — mibez kétség sem férhet — a ministerium az általános elveket hűn magyarázza és részletezte.

Ily módon, s az érdekek ily összeszerése által, a czélt biztosan el lehet érni.

A nemzet vissza fog döbbenni attól, hogy midőn már nem csak remél, hanem az alkotmány kezességeivel is bír, ismét magától eldobja a drága vívmányokat.

A nemzet meg fog nyugodni abban, hogy ha némely sora a 15-ös bizottmány javaslatának tán nem is kielégítő, legalább a ministerium a részletezés által nem nehezíti az egyetértést; bizni fog abban, miképp a szönyegre hozott közönségi törvényeknek értelmezése és végrehajtása nem leend új fegyver hazánk ősi jogai bénítására.

Az ország ezen hangulata bátorítólag fog hatni a képviselőház mérsékelt árnyalataira, s a megtámadásnak vagy fegyverét veszi el, vagy élet tömpítja meg.

Ha javaslatunk megbukik, az idő és viszonytagságok megmutatandják, mennyire nehéz másképp az eredmény.

És vajon oly korszakban élünk-e, midőn, ha a felső intentiók nem sikerülnek, a bevesebb követelések kijózanítására néhány évi kivételes állapot és szigor tanácsolható volna? Vajon lehet-e a hatalomnak ezental is, ha nem tetszés szerint alakulnak a viszonyok, és az eszély közeledést javasol, mereven ragaszkodni oly megoldási módszerhez, mely kezdetben talán czelszerűnek látszott, de idők folytával használhatlanul vált, szüntegy az események, mint az elkerült hangulat miatt.

Mi azon párt iránt, melyet régen határozati-nak hívtak, de a mely az országgyűlés alatt az „igazi Deák-pártnak” szerette magát nevezetelni, s most pedig, a mint látszik, a 15-ös bizottmány javaslata ellen erős és tán győzedelmes hadjáratot fog indítani: mi ismételjük, ezen ügyes és tevékeny pártnak érdemeit örömmel bevalljuk.

Nem vagyunk olyanok, kik felekezettünkön kívül ne találjunk hazafiságot és talentumot. De vajon a bécsi miniszterek az európai viszonyokra való befolyhatásukra nézve, ezen új korszak kezdetén, szerencsés auguriumnak találnák-e, ha Magyarország a baloldal kerekednék fel, és a Sundtól fogva a Matapani fokig minden, ki politikai tervekkel foglakozik, tisztánt arról leend meggyőződve, hogy Auszriának Magyarországgal kibékülése nem ezen nemzedék számára készítették.

Ily hitet nem kell lábra kapni engedni; kivált midőn annak elkerülése jobbbára csak conventionalis áldozattal jár.

Hiszzen a ministeriumot különben is meg akarja utóbb a kormány adni. S nincs-e a mérsékelt színpadon elég oly egyén, kinek alattvaló hűség iránt a király elég bizodalommal lehessen.

Hazai intézetek.

Közlemények. A gazdasági egyesületi osztályának 1866. sept. 21-kén tartott közgyűléséből. A pincoze egylet hazai borászatunk lendítésére irányult működését egy éve, hogy megkezdette.

Rövidebb időszak ez, hogy sem — kintnő anyag, de hiányos kezelés mellett — tökélytelen borászatunkkal, oly elszigetelt helyzetben, mint a miénk, s oly viszonyok között, mint a közlebb lefolyt egy évi időszakbeliek, ha szintén közreműködő erőik is, határozott eredményeket felmutathassanak.

Bárha tehát nagyobb horderejű bevégzett tényleket nem jegyezhet fel még eddig az egylet, az a nagy kintntetést, miben az idei bécsi kiállítás boraink részestültek — mit se vonva le hazai bortermékeink jelességéből — a borok alatti kifogástalan s tetszeteres minőségére nézve, mégis néműleg az egyleti rendszeres pincozekezelés vívmányának tekintheti.

De szélesebb téren jelentkezik az egylet tevékenysége, a jövő sikerével biztató kezdeményezésekben.

Az levén ugyanis czélja az egyletnek, hogy hazai sok jeles boraink becsét czelszerűbb s rendszeresebb pincoze-mivelet által emelje, borászatunknak általánosán is minél nemesebb irányt adjon, s azután jól kezelt borainknak a külföldi piacokon kellendőséget szerezzen, ezen czéljai felé következetesen halad.

A pincozekezelést illetőleg egy jól képzett rénuvidéki szakember áll rendelkezésére.

Folyamában van a tárgyalás, miszerént borászati tanulmányozások végett a gazdasági egyesület kömáli szőlőjét 10 évre átvegye. Abban (vonatkozólag a „Közöny” idei 109-dik számában foglalt ebbeli kijelentésére) az erdélyi bortermő vidékeken mivel minden néven nevezendő szőlőnek alapos fajmelyi tanulmánya mellett, a már elismert jelesebb fajokkal különbözö honi- és külföldi miveleési módokat szándékszik megismeretni, és az e végre szükséges terjedemesebb beállításokra nézve szintén megette már intézkedéseit is.

Bortermékeink jellegeinek tisztá gyegyetlen minőségbeni észlelhetése végett gondoskodva van külvánváasztott szőlőfajok idei szüretének kellő mennyiségbeni beállításáról. Ezen termékekre kiváló figyelem fog fordítatni a közpincozeben; az e végre vállalkozott egyleti tagok pedig utólagosan még figyelmeltetnek, miszerint ily küldemények mellé aránylag 1-2 vedernyi póttartalék is szükségeseltetik külön edényben.

Az egylet rendszeres pincoze-kezelésre minden irányban ösztönözni, annak eredményeit ismertetni, s az így kivivelt borok kelendőséget előmozdítani kívánván; nem egyleti tagoktól is fogad borokat bizományba, minden veder után fizetendő 5 kr évi kezelési díj mellett, s elvállja azoknak eladását, esetleg lepalackoltatását, valamint jeles boroknak a közlebbi párisi világtállásra esendő előkészítetését s végre kiküldetését is.

Az utolsó pontot illetőleg azonban egyenesen ki kell jelentenie: hogy — miután erdélyi termékeinknek a párisi világtállatra juttathatása tekintetéből a kormánytól kért segélyezés kellő arányban meg nem adatott, a pincoze-egylet csak oly borok kiállítását eszközölheti, melyeknek tulajdonosai a kiállításai költségek fedezését elvállalják.

Lépéseket tett az egylet, hogy boraink számára hazánk szűkebb határain kívül is minél terjedemesebb piacok nyiljanak; mire nézt — noha külterjű borkereskedésünk csak akkor számíthat majd nagyobb szerű kifejlődésre, ha egyáltalán s nevezetesen északi irányban vasuti összeköttetésekbe juthatunk — a kezdetnek egyelőre megfelelő utakba van s Pesten is 3 tekintélyes czéget nyert meg boraink kelendősítésére.

A szorosabb értelemben vett pincozekezelést illetőleg, a rendszeres bortermelés kétaégtelen előnyeiről szemlélatomást meggyőződhetek már eddig is az egylet mind azon tagjai, a kik a lefolyt rövid idő alatt a közpincozeben borokat tisztítottak s kellett előkészítés után lepalackoltattak.

Hogy pedig az ily rendszeres pincozemiveltére hazai erőink is gyarapodjanak, az egylet szakképzett pincozemestere számosabb egyéniségek betanítására is kötelezve van, s a jelenleg melléte alkalmazott 4 ifju nem csak a borkezelési szakban, de bodnári miveletekben is jó előmenetelt mutat.

A czelszerű borkezelés tekintetéből szükséges levén a mustczukor tartalmát ismerni, miután a „Polarisations Sachaometer” nevezett, másképp legbiztosabb eszköz, igen költséges s igen környűllállásos is, a végre az egylet „Balling Sacharometer”, a gyakorlati borászat igényeinek megfelelőnek tartván, azt borászattal foglakozó hazánkfiak figyelmébe ajánlja.

Ha valamely egyleti tagnak érdekében állana borait itt Kolozsvárrt saját pincozejében kezelteni, az e tekintetben megállított s az egylet titkáranál belátható szabályok értelmében az is eszközölhető, nagyon mérsékelt külön kezelési költség-fizetés ellenében.

Az egylet alapszabályai II. §. 3. pontja értelmében az egyleti tagok együttesen 1,000 forintot meg nem haladó pincoze felszerelési összeg fizetésére levén kötelezve, miből a legelső bernházásokra csak 500 frot fizettek be, mellőzhetően kiadások fedezetére s oly reményben, hogy ha az egylet munkássága a keresett tért megnyerendette, a kifejlendő borüzlet jövedelmeiből a pincoze állomány fentartható leend; a közgyűlési jegyzőkönyv 25-dik száma alatt, azon megállított összeg második fele, ez uttal az egylet tagjaitól bekérteni határozottat.

Végre egy kedves kötelemnnek vélt a közgyűlés eleget tenni, midőn tanár Nagy Ferencz urat, az egylet kezelése alá jutott kömáli szőlőnek jelen kintnő állapota körüli kiváló érdemei elismerésében, a pincoze egylet tisztelőbeli tagjává kinevezni határozta.

Aschermann Ferencz, pincoze egyleti titkár.

Levelezés.

Cserhalom-táj, septemb. végén.

Ugy látszik, hogy napról napra igazoltabbá válik ránk nézve a költő dalának azon kitétele: „Jót remélve, roszat érve eteliek az élet.” A múlt évtized vért izzasztó keservei fájdalomaiért, ez évtized eleje óta folyvást várjuk legmagasabb helyről a trón számolyától a jobb jövőt hozó kárpótlást. De kivált a kömigrázi csaták után, midőn mindenütt elismerték, hogy a birodalom sulypontja Magyarország s jövője ennek kifejlesztetett erejétől feltételeztetik, a lapok ismételt izgatásai következtében is, már-már birtokunkban lenni hittük történelmi jogaink elismerésének oly epvedő várt kifejezését, ministeriumunk kineveztetését. Levelestük az érkező postát, s káprázó szemekkel keresztük a táviradi tudósítást, mely a ministeri névjegyzéket hozza. De hasztalan! S csak most értjük igazán a költő azon mondatát is, hogy „a bizonytalanság kinzöbb a halálnál.” És ez alatt esaládi fűzhelyeink kúszóbénél is újabb aggodalmak, újabb teher nehezdednek vállainkon. A május-juliusi szárazságra aug. 21. stürű villámok czibázásai mellett egy jégvihar jött, mely a Sajó terét, kivált a kentelki vonalon fontos nagyságu jégdarabjaival tetemesen megrongálta, sőt átcsapott a Beszterce s Budak vízterére is. E mellett leveröleg hatott a kedélyekre a besztercei országos hírneves augusztusi vásár, melyen semminek sem volt kelete, s a javulásnak indult barom-ár is hanyatolt. Hijába, nincs vasutunk, s a minden érdek daczára kiépítendő arad-szebeni vonal is aligha hoz nekünk azokból az újonnan nyomtatott bankókból. Pedig bizony az adó fizetésre képtelennékké váltunk. Ezt bizonyítja az is, hogy Czegöbe az adó-inspector marha- és a szuszékbeli gabona eladatlansághoz kell hogy nyuljon. Sept. hava teljesen száraz s forró napokkal folyi le. A máletermés, a hol a jégvihar nem garázdálkodott, fel jó termésre nötte ki magát. Söt téreinken is lett mérsékelt mennyiségű sarjuteremésünk, a hol a zugelegelést le nem dulta. De már szőlőink aztán pompásak. Öszveteéseinket kellő nyirokba tettük e hó elején. De tartunk tőle, hogy a nagy uralkodó meleg napok mellett a bár elég erős harmatok nem fogják megemthetni a kiaszástól. E mellett egyik helységünkben bitűtt a marhavész. A szolgabíróhoz tett jelentés szerint 48 órai idő alatt 5 darab marha lett áldozat Szeresfalván. Az állatnak az álla dagad meg, s azonnal 28 órai időre menthetlentül oda van. A disznókban is sok kárt tett a torokgyík. A cholera-tól félelmet szerencsésen átéltek, sőt a bir szárnyain kelt adomák, hogy a darázs-marta daganat is cholera-nak ismeretett fel, s a meghívott orvos ráklábakkal haladott betegesé stb., meg is neveltetett. De most Kerlészén, Kentelkén a verheuy kezdett szerepelni. A vagyonbátorság miként állását jellegzi e két eset, A. B.-ván egyik birtokos, mint gondnok, egyháza ügyében a megye székhelyére távozott volt el a napokban. Ezalatt egy finak cseléde egy derék anyakanczáját naplemente előtt itatni vitte a faluvégéni itatoboz. És jött egy fehér fűrtös gubaju láposvidéki öltözött rabló, ki a lovat a fiától elvette, rávetette magát, s elszárgulott Dézs felé; a birtokos ur kapuja előtt a falun keresztül. S a cselédeknek nem volt annyi meggondolása, hogy a hely lakó szolgabíró és a m. birtokos ur testvérét értesítse. Bevárták mig haza jött urok harmadnapra s az esetet nagy engedelmességgel bejelentették. Bethlenben szinte egy szász fuvarosnak szekerere mellett etetett két lovát vitték el, midőn maga is a szekérén alunna. Ez utóbbi gyors utánakeresés folytán lovait megkapta M. Szigeten. Halljuk, hogy Bethlenben táviradi, s Magyaróson puska kezelői állomás állittatik fel. Valóban a közönség régi óhaja lesz teljesítve, és nagy szükség pótolva az ily rablási esetek érdekében is.

És még csak annyit: a néhai zágoni Bodola Sámuel ref. püspök gyászemléke nálunk is megünnepeltetett Söfalván. A várakozásnak megfelelő emlékbeszédet Horváth Sándor sajói lelkész ur tartotta. A komoly kedélyhangulatú számos ünneplő közönségre leveröleg hatott a ref. templom csonka tornya, melynek az 1856 iki égés után épített ideiglenes fedelét, s a homlokzatán állt mázas urna-alaku követ az aug. 21-ki jégvihar letépte. Ó hol béseal az éji homályban a vallásos kegyelet buzgósság szelid arcu nemtője lelkesítő szavaddal, hogy a sófalvi és n. sajói két áldott emlékü urbólgy építette gyönyörű templom-tornyot tűzvész okozta romjaiból megmentve lassuk?!

r. l.

Különfélék.

A „P. Napló” hiteles táviratot vett az iránt, hogy a magyar országgyűlést e f. hó 20-án össze fogják hívni a jövő november hó végére. Meltányolva a városi előjáróság előrelvő gondoskodását, megemlíjük, hogy a katona betegket egyvél bevezették el a Bogdánfi féle bástyába. A betegek száma 30-ra megy eddigelő.

szággal kötött szerződéseikkel ellenkező eljárásnak nem fog egyhamar gát vetíteni, ez oldalról a közlekedés Lengyelországgal végképp meg fog szűnni. Mint jó forrásból értesülök, Waligorszki képviselő egy indítványt szándékozik beadni a berlini képviselőháznak, melyben az államkormány felszólítatik, hogy: 1. a porosz alattvalók, kik Oroszországban vagy a lengyel királyságban tartózkodnak, hathatós védelem alá vétessenek az orosz hatóságok ellenében a személyükön és vagyonukon elkövetett erőszakosságok miatt; 2. hogy odahasson, hogy az 1815 diki bécsi szerződés állapítványai, melyek minden egykori lengyel országrészek közt szabad kereskedelmi közlekedést engedélyeznek, orosz részről végre végrehajtsanak. Ezen indítvány, mely az országgyűlés ismét megnyitása után be fog nyújtani, egy igen fontos tárgyat érint és időszert, hogy egyhangú és erélyes támogatásban részesüljön az országgyűlés részéről.

Ujabb. Egyik minapi vezércikkünkben elmondottuk volt a kecske, káposzta és farkas mesejével kapcsolatban, miképp a ministerium halogatása azon bizalmatlanság kifolyása, melynél fogva a kormány azt vétheti, hogy ha a magyar a ministeriumot megkapja, aztán a közügyekbeni munkáltságban oly magyarázatokat teend, melyek a kormány felfogásától eltérnek. Fájdalom, ugy lát-szik hozzá vetünk a baj forrásához. A „Wanderer“ tudósítása szerint ugyanis ő Felsége a napokban két bizottságot nevezett ki a 15-ös bizottság munkálata felett tanácskozni, tagjai voltak b. Hübnér, gr. Belcredi, Majláth és b. Sonnyei, kik egyszerűen értekeztek a szintén Bécsbe hívott gróf Andrássival.

Gr. Andrássai alapos fejtegetései a érvei ellenére is azt határozzák, hogy a közügyek ellátása előtt ne nevezessék ki a magyar ministerium, mert ugy vélekedtek, hogy ha előre nevezetnék ki, az országgyűlés ama munkáltságban foglalt elvek alapján könnyen állhatna elé oly követeléssel, melyek veszélyeztetnék a kiegyenlítést. A „Wanderer“ értekezéseiből láthatólag tehát ott állunk „do ut des“ nem pedig „quid juris?“

Egyébiránt a lapok azt írják, hogy éppen a napokban, mihelyt ő Felsége Bécsbe érkezik, azonnal összehívják a magyar országgyűlést nov. 15-re. Ő Felsége a mult csütörtökön volt Bécsbe érkező.

— Bécs, oct. 10. Langenbek tanár Berlinből a császár egészsége felett tartandó tanácskozára Párisba hivatott. Azon hir, mintha Poroszország az angustenburgi hg elutazását követelte volna hivatalosan meghazudtolta. A „Wanderer“-nek sürgönyzik Berlinből, hogy Sz. Péterváron az ősszes ministerium beadta lemondását. Konstantin nbg új ministerium alkotásával foglalkozik. Az orosz czár megbetegedett.

— Bécs, oct. 10. Holnap cseréltetnek ki a szentesített békeszerződéseket. Egyszermind a korona is át fog adatni Menabrea tábornoknak.

— London, oct. 9. Tegnap este Leedsben rendkívül számosan látogatott meetinget tartottak Leeds és a nyugoti kerület más városainak választói és nem választói. A kézművesek zászlókkal és zenekarokkal jelentek meg. Brightnek egy filiratot nyújtottak át. Beszédet tartottak; Bright, Potter, Jones és Forster. Végül az általános szavazatzogra nézve kedvező határozatot fogadtak el.

— Berlin, oct. 9. A „Nord. Allg. Ztg.“ írja: A birtokbavételi patens kísérletében megjelent kiáltványban a király azon akarata van kifejezve, hogy a különböző országrészek a lehető legnagyobb figyelemben részesüljenek; e szerint fognak eljárni mindentűt. Ha Hannoverből óhajtanak fogják, hogy nem hivatalos hangot is halljanak, ugy, a mennyiben az az ország bizalmát bírja, erre tekintettel lesznek. — A „Kreizeitung“ hallja, hogy legközelebb Hannover részére polgári kormányzó fog kinevezettni.

— Páris, oct. 9. A „Patrie“ egy táviratot közöl Valenciából e hó 9-kéről, mely szerint a mexikói császár meghizta Párisban Almontét, hogy adja tudtára az összes követségeknél, miszerint minden neopozitív között kitűnő szellem uralkodik; a ministerium véglegesen megalakult.

Gabonaár Kolozsvárt oct. 11-kén 1866.

(Alós a mért, kőspár.)

Tisztabúza 3 frt 40 kr. Elegybúza 2 frt 56 kr. Rozs 2 frt 46 kr. Árpa 2 frt — kr. Zab 1 frt 30 kr. Török-búza 2 frt 60 kr. Pityóka — frt 60 kr. Marhabús fontja belváros 12, külvárosban 10 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

October 12-én: 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 66.— 5%. Metalliques 100 frt 59. 95.— Bank-részvény 710.— Hitelintézeti részvény 200 forint 148.— London 10 ft st. 100 frt 23 1/2, kr 127.90.— Ezüst 126.75. Cs. kir. arany 6.07. 1860. kölcsön 78.70.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Piaczi árak:		Alsó ausztriai mérő:						
		Tiszta-búza.	Elegy-búza.	Rozs.	Árpa.	Zab.	Török-búza.	Marhabús fontja.
krajczároknban.								
Nagy-Várad, oct. 2.	400	320	270	220	150	320	16	
Beszterce, „ 2.	320	240	200	000	100	260	10	
Brassó, „ 21.	412	326	286—274	226—208	100—96	430	12	
Dézs, „ 2.	320—280	270—240	220—200	—	100—90	230—200	10	
Károlyfehérvár, sept. 29.	428—418	330—320	320—310	—	160—160	320—312	8	
Maros-Vásárhely, oct. 4.	300—290	240—236	255—245	—	105	290	10	
Nagy-Enyed, „ 4.	360—340	340—320	292—232	—	140—130	266—213	10	
Szamosújvár, „ 1.	320—230	280—220	240—220	—	160—140	400—400	10	
Szászváros, „ 22.	390—380	310—300	260—250	—	142—138	330—320	10	
Szász-Régen, sept. 27.	370—336	245—225	220—210	180—175	100—90	250—225	10	
Szeben, „ 14.	400—347	333—280	280—267	253—000	147—120	413—387	12	
Sz.-Udvarhely, „ 25.	400—400	300—300	300—300	—	120—120	400	10	
Torda, sept. 29.	346—320	292—266	260—230	186—180	132—130	266—255	10	

HIVATALOS.

18. (342) (2—3)

E. sz.

Hirdetmény.

Alsó-Fehérvármegye Verepatak bányaközségében Erdélyben, a sebészi állomás 550 frt évi fizetéssel, 120 frt lótarási illetékekkel, szabad szállás, és az állam-hivatalnokokra nézve létező szabályok szerinti nyugalmazási igényvel, türesedés be jött.

Az ezen állomást megnyerni szándékozők felszólítatnak, a megkívántató okmányokkal ellátott kérvényeiket, melyekben ugyan azok a német, magyar és román nyelv tudását is kimutatni tartoznak, legfeljebb **f. évi November hó 15-ig** az abrudbányai nehézké pénztáralap igazgatóságához, illetékes hatóságok útján benyújtani, és azokban egyszerűsággal nyilatkozni, na készek-e azon állomást addig is míg a végleges kinevezés bekövetkeznék, helyettesítés képpen elfogadni.

Az erdélyi cs. kir. Bányakapitányság elnökségétől. Zalathán, 1866 oct. 7-én.

NEM HIVATALOS.

(333) (2—4)

TANNIN-BALZSAM-SZAPPANY.

Egy valódi és biztos szer, melyvel a legrövidebb idő alatt szép fehérséget s lágytságot lehet adni a bőrnek.

Ára darabjának csak 30 kr.

Kapható: **WOLFF JÁNOS** gyógyszerárában Kolozsvárt.

(288) (7—12)

Ditmár R. Bécsben.

Europának legnagyobb Petroleum és Moderateur **LÁMPA-RAKTÁRA.**

Daczára a magas ágonak az árak nincsenek fölemelve.

A Moderateur és Petroleum lámpák nem csak tartósság és oléosságuk, de rendkívül csinos formájuk által is kitűnnek.

Mindenféle lámpa üvegnyeműek mér-sékelt árakon kaphatók.

Pesti raktárom készítményeimét gyári áron adja szintén, csupán a vitelbér van reá számítva.

(345) (1—*)

A „VIKTORIA“

biztosító társaság Kolozsvárt,

melynek

Elnöke: **Báró JÓSIKA LAJOS,**
Alelnöke: **Hintz György,**
Igazgatói: **Dózsa Dániel, Kóváry László, Wagner Frigyes,**
Vezérigazgatója: **Galgóczy Károly,**
Vezérügynökségei: **Pesten, S-A. Ujhelyen, Bécsben, Brün-nben, Prágában,** Ezek alatt pedig az ország és birodalom minden nevezetesebb helyein fő-és alügynökei vannak

Tűz ellen mindenféle biztosításokat elvállal.

Biztosíthatók pedig tűzkár ellen:

mindenféle lakház, gazdasági épület, kastély, templom, torony, a harangok, gyárak, műhelyek, azok szerelvényei, butorok, árucikkék, raktárakban foglalt készletek, iparos nyert anyagok, és kész készítmények, gazdasági termények, szálás és szemes gabona, takarmány, baromállomány sat.

A biztosítási díjak lehető legolcsóbbra szabvák, egy-szerre több évre kötött biztosításnál különös kedvezmé-nyek engedtetnek, a károk igazságosan és gyorsan fizetttetnek. Nyomatványokkal és felvilágosításokkal minden ügynökség szivesen szolgál.

A Viktoria biztosító társaság igazgatósága, Kolozsvárt.

(346) (1—3)

Szabadalmazott Union Revolver.

Ezen általunk feltalált, egészen új rendszer szerint összeállított és a m. tech-nikai vizsgáló bizottság által felemlhatatlannak elismert revolver a jelen idők szerint annyival is inkább érdemes, hogy minden fegyverbarát és fegyverszük-ségelő figyelmét magára vonja és mindenütt a legnagyobb elterjedést vívjon ki magá-nak, mivel az eddigi löfegyverek csekély mérvű használhatók voltaknál fogva minden értéküket elvesztették és csak is egyedül a hátul tölthető fegyver jutott általános ura-lomra. Revolverünk könnyű és csinos alakja mellett azon becses tulajdonsággal is bír, hogy löcsőve sem nem forrasztott, sem nem öszszecsavart, hanem minden ve-szélytől biztos egyetlen compact testből van; továbbá a töltés olykép vitetik véghez, hogy fellobbanás soha elő nem fordulhat, a mi más fegyvereknél, fájdalom, gyakran megtörténik; és végre, hogy a cső egy egyszerű gyors csavar általi mozdítással ki-vehető és más tehető helyébe, mi által lehetséges lesz egy perc alatt 14 lövést tenni vele; az egész löcsőbe 7 töltés megy; fegyverünk hordereje és biztonságá megépő, 100 lépésnyi távolra teljes erővel és biztosan lehet vele találni; az egésznek kezelé-se igen egyszerű és tisztogatása kényelmesen történhetik. Mindezen előnyök mellett revolverünk igen jutányos árban szereshető még. A kiállításhoz mérve adunk:

Nagy revolvert 9 ezoll hosszúságú 7 lövés 7 m. f. m. 19—25 frtig
kics esinos zseb revolver 7 lövés 5 m. f. m. 18—23 frtig.
külön cső 5 frt.
100 db. töltés 7 m. f. m. 3 frt 50 kr.
100 db. „ 5 m. f. m. 2 frt 30 kr.
1 bőr táská 2 frt.

Különös megrendelések postai utávvét mellett pontosan eszközöltetnek. Arannyal, ezüsttel, elefántcsonttal, gyöngyházzal gazdagon kiállított darabok külön számítatnak.

J. EIGNER & COMP.

cs. k. priv. Revolverfabrik: Bécs, raktár: város, bálna utca nr. 6.

Berki bikfa eladás

KOLOZSVÁRTT,
a m. gr. Eszterházy-féle irodában

bel-tordantozásban a m. dr. Szabó úr házánál.
Egy kurta 8l ára a berekben helyt 5 frt. 50 kr. o. é. 3 1/2 de többnyire 4 láb hosszú fővénytelen szép tiszta hasábköböl áll.

A t. cz. közönség kényelmére fuvarral szolgálhatok a következő áron u. m.
a raktártól b. monostortozásig 60 kr.
a belvárosba és a többi külvárosokba 70 kr.

Kivánatra a fentebb jelzett árba magamra vállalom a bészállítást, hogy a cselédje a t. vevőknek a munkától el ne vonódjék. A hiány nélküli bészállításról és a fa-raktári cselédség becsületes jelleméről kezeskedem.

Az 8l teljessége és a fa minősége, a mely is köztudomásilag a legjobbféle, megtekinthető künn a raktárban bármikor.

tiszteljük ifjabb **GÁLL ISTVÁN**

a m. gr. Eszterházy-féle iroda kezelője és grófi biztos.

Megjelent **Stein János** könyvkereskedésé-ben s általa minden könyvárusnál kapható:

!!Olcsó Bibliák!!

I. kiadás: **Szent Biblia,** azaz: Istennek ó és új testamentomában foglaltatott egész szent írás. Magyarította Károlyi Gáspár. Sad-rét 592 lap, egész bőrkötésben. Ára csak 75 kr. Ugyanaz: finombörbe aranymetsszével 2 frt.

II. kiadás: nagy 8-adrét bőrkötésben 1 frt 30 kr.
finombörbe aranymetsszével 2 frt 50 kr.

III. kiadás: ugyanaz féllives kiadás 552 lap, bőr-vászonba. Ára 2 frt.
finom börbe aranymetsszével 3 frt

Újtestamentom.

Az egész újtestamentom és a Zsoltárok könyve. Zsebkiadás vászon-kötésben. Csak 15 kr.

Ugyanaz: bőrkötésben aranymetsszével 50 kr.
Csak újtestamentom vászonkötésbe 10 kr.

A bibliai-társulat által kiadott bibliák és újtestamentomok bár mely nyelven és kiadásban általam ugyanazon árért megszerezhetők.

(341) (3—3)
Egy kisasszony, a ki francziánul és angolul beszél, mind két nyelvből ok-tatásra a legjutányosabb feltételek mellett ajánlkozik. Bővebb tudósítást a „K. Köz-löny“ kiadó hivatala ad.

(343) (2—12)
Landstrasse, Rasumowsky-gasse N. 5. megrendelhetők.
Könyomatú munkák,
Levélre való pecsétek és levél borítékok ellátva domborn preselt pecsét-tel.
Minták és árjegyzék ingyen.

(337) NAGYSZERŰ (5—*)
PANORAMA
látható, mely a legérdeke-sebb tájak és városokat, nemkülönben a közel lefolyt schleswig-holsteini és legújabb olasz custozzai és königráczai csataképeket tartalmazza.
Számos látogatást kér
LIEBICH J.
Magyarhonból.

(340) (8—12)
Alóttal tisztelttel jelenítom, hogy Bécsből megérkezve, férfivár ke-rekedésemet a legújabb divan nagy mennyiségű s a legjobb minőségű árú-cikkkel újonnan berendeztem, mely alkalommal üzletemet a legdivatosabb és legfinomabb
ősi és teli ruha-kelemekkel,
melyeknek kéz állományokká átalakítását a megrendelés után pontosan és jutányosan eszközölöm, finom és olcsó férfi kalapokkal, elegans nyak-kendőkkel, szóval
minden a férfi divat körébe tartozó czikkkel
dúsán ellátam, mely költséges berendezésemre azon bit ószítzom hogy a t. cz. bízónység gyámoltani fogja a minden igényeknek megfelelő üzletemet, mely-nek célja: **üzletes, finom árúkkal olcsón szolgálni.**
Nagy-piacz 6. ik szám
SENKOVICS MIKLÓS